

вуються при земельно-кадастрових, землевпорядних роботах, містобудівному проектуванні і моніторингу міських земель.

Для оцінки сумарного впливу просторових зміщень земної поверхні та розвитку техногенних деформацій може здійснюватись покомпонентна оцінка. При цьому в більшості випадків виявляється локальний шкідливий вплив від конкретного техногенного об'єкту, але не забезпечується системний підхід в дослідженні і аналізі обстановки на всій території. Сформовані методичні підходи до збору та узагальнення інформації часто не дозволяють відтворити цілісну картину її стану території. Інформація про техногенні деформації окремих об'єктів розглядається ізольовано, інформація про джерела техногенних деформацій погано узгоджена з інформацією про рівні їхнього негативного впливу.

Таким чином, існуюча система організації моніторингу міських земель не дозволяє в повній мірі враховувати всю специфіку техногенно-деформованих територій і потребує вдосконалення.

ГЕОДЕЗИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОНІТОРИНГУ МІСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

Данилюк А.А., Пилипенко Б.К.

Науковий керівник – Пеньков В.О., канд. техн. наук, доцент

Моніторинг земель є видом моніторингу навколишнього середовища, і являє собою систему постійних спостережень за станом земель і їх зміною під впливом природних і антропогенних факторів, а також за зміною складу, структури, стану земельних ресурсів, розподілом земель за категоріями. У завдання моніторингу входять своєчасне виявлення змін про стан земель, про зміну розмірів земельних ділянок, про забруднення і екологічний стан. За результатами зібраної інформації проводиться оцінка таких змін, розробка рекомендацій щодо попередження та усунення наслідків виявлених порушень. Моніторинг включає в себе збір інформації про розміри міської території, кількість власників і землекористувачів, призначення та стан земель. Збір інформації проводиться поетапно, за принципом «від загального до конкретного».

Особливе значення геодезичні роботи в області кадастру мають в містах, землі яких характеризуються високою кадастровою та ринковою вартістю.

Геодезичне забезпечення кадастру нерухомості – це комплекс взаємопов'язаних між собою науково-технічних, організаційних і виробничих процесів. Основними завданнями картографо-геодезичного

забезпечення кадастру нерухомості є: забезпечення геодезичними даними, картографічними матеріалами, даними дистанційного зондування Землі; створення та ведення геоінформаційної системи (ГІС) кадастру об'єктів нерухомості.

Провідна роль картографо-геодезичного забезпечення визначається наступним:

1. картографо-геодезичні дані є необхідною основою і умовою створення і ведення будь-яких видів кадастрів. До них прив'язується інша кадастрова інформація, тому до неї пред'являються відповідні високі вимоги до точності, достовірності, повноти та актуальності;

2. В багатьох випадках кадастру нерухомості від картографо-геодезичні даних залежать правові відносини власності юридичних і фізичних осіб.

До основних відомостей, одержуваних в результаті картографо-геодезичного забезпечення кадастру об'єктів нерухомості, відносяться площі земельних ділянок і об'єктів в їх межах, які визначаються переважно аналітично за їх координатами.

Характеристики площ використовуються для вирішення фіскальних завдань і обліку земельних ресурсів за їх кількістю, розподілу між власниками та іншими учасниками земельних відносин і також служать основою даних, необхідних для прийняття управлінських рішень.

При геодезичному забезпеченні кадастру нерухомості геопросторова інформація подається в різних формах: картографічна; текстова; графічна; фотографічна. Комбінована інформація є поєднанням різних форм (наприклад, кадастровий план (карта) є поєднанням графічної і текстової форм подання геопросторової інформації).

Розвиток кадастрів призводить до необхідності виконання нових видів картографо-геодезичних робіт. На сьогодні в системах кадастрової оцінки земель, а також при вирішенні питань оцінки земельних ділянок, що виставляються на торги, все ширше використовується оцінка просторових умов землекористування за картографічними і топографо-геодезичними даними. Вона дозволяє враховувати:

- місце розташування відносно населених пунктів, центрів міст, залізничних станцій, автомобільних доріг загального користування та ін.;

- геометричні характеристики (площа, конфігурація, витягнутість, форма кордонів (прямолінійні або криволінійні) і ін.;

- внутрішня організація території (роздробленість природними і штучними перешкодами та ін.);

- облаштованість території (наявність будівель і споруд, транспортних зв'язків тощо).

Міські земельні ділянки представляють собою складні природно-технічні комплекси. Тому моніторинг таких природно-технічних систем є важливою науково-технічною і економічною завданням, які мають вирішуватися цілісно.

Найбільш ефективними способами отримання інформації про спостережувані об'єкти в наш час є аерокосмічні, геодезичні, супутникові методи, вибіркоче польове обстеження. Зібрана на початку робіт з моніторингу інформація в подальшому аналізується, систематизується, обробляється і вноситься в інформаційну систему міста. Космічні знімки високої роздільної здатності на територію міста одержувані один раз в 1-2 роки, дозволяють оперативно отримувати більшу частину інформації про стан міських земель.

ПОРЯДОК ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ РЕКРЕАЦІЙНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Куліш Ю.Р.

Науковий керівник – Афанасьєв О.В., канд. техн. наук, доцент

До земель рекреаційного призначення належать землі, які використовуються для організації відпочинку населення, туризму та проведення спортивних заходів (ст. 50 Земельного кодексу України) [1]. Основним фактором віднесення земельних ділянок до земель даної категорії є можливість їх використання для організації масового відпочинку населення, туризму та проведення спортивних заходів.

Стаття 63 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25 червня 1991 р. [2] містить визначення «рекреаційних зон», яке цілком за змістом відповідає поняттю «землі рекреаційного призначення». Так, рекреаційні зони представляють собою ділянки суші і водного простору, призначені для організованого масового відпочинку населення і туризму.

До земель рекреаційного призначення належать земельні ділянки зелених зон і зелених насаджень міст та інших населених пунктів, навчально-туристських та екологічних стежок, маркованих трас, земельні ділянки, зайняті територіями будинків відпочинку, пансіонатів, об'єктів фізичної культури і спорту, туристичних баз, кемпінгів, яхт-клубів, стаціонарних і наметових туристично-оздоровчих таборів, будинків рибалок і мисливців, дитячих туристичних станцій, дитячих та спортивних таборів, інших аналогічних об'єктів, а також земельні ділянки, надані для дачного будівництва і спорудження інших об'єктів стаціонарної рекреації. Отже, до складу зазначеної категорії земель входять як земельні ділянки зелених